

бенъ религыозенъ смыслъ: волею или не волею, като дава клѣтва, калугеръ тѣ сѫ били да я испѣлии, за да получи подиръ смѣрть тѣ вѣчно блаженство, кое му е обѣщано за строго то испѣлненіе на тѣзи клѣтва. Мрачна та забикулка на калугерскій животъ и невѣзможность та да удовлетворява човѣшкы тѣ си потребности служатъ му за щастіе, защо то помогжть за да достигне извѣстна та цѣль. Нѣ какъ може да живѣе при тағыva условія човѣкъ, кой то що годя е развитъ и не е свырзанъ съ калугерскїхъ клѣтвѣ? Какъ може да живѣе тута мірянинъ тѣ, на кого то грѣшила та натура търси общечовѣшкы животъ, кого то много то въпросы и желанія го мѣжжть, и не могжть да ся удовлетворятъ на Св. Горѣ?.... То ся знае, онзи мірянинъ, кой то располага съ себѣ си свободно, рядко остава тута за дѣлго време; нѣ случвжть ся различни нѣравственни обязателства, кои то не позволяватъ да оставишъ Св. Гора по напредъ отъ опредѣленно то време, и животъ тѣ на такъвъ човѣкъ, особенно ако той е юще младъ, не е животъ, а мѣжа, и на тал мѣжа сѫ обрѣчены сички миссіонеры, кои то по никако сѫ дѣлжны да останжтъ тута за по никако годины.

Св. Гора служи като място на заточеніе за преступници тѣ, и мѣстни тѣ епископы, на вѣрно, сами добрѣ разбиржть значеніе то на Св. Горѣ, защо то испращжтъ тута, на църковно покаяніе, міряни тѣ, кои сѫ сгрѣшили. Наказаніе тежко, нѣ съвсѣмъ безполезно, защо то никога не достига цѣльта си.

Единъ пажъ, кога то ся расхождахъ по крайбрѣжіето на Иверъ, азъ срѣщиахъ такъвъ заточенъ. Сухъ и кахъренъ сидѣше той врѣхъ единъ камъкъ близо при водѣ тѣ, и глѣдаше на далечь единъ едва видѣнъ брягъ отъ отечество то си. Студено ма изглѣда той испѣрво, нѣ види ся, забелѣжи въ менѣ иѣщо другарско и сл расхортвува. Той свѣршилъ Атинскій университетъ, и